23/12/2019

Το «αμίλητο νερό» και η «κλειδοχρονιά»

/ Επικαιρότητα

Στη Μαγνησία τα έθιμα της εορταστικής περιόδου, επικεντρώνονται κυρίως στον ερχομό της Πρωτοχρονιάς και εντοπίζονται πρωτίστως στις παραδόσεις του Πηλίου, όπου τα κορίτσια του χωριού θα πάνε και θα προσφέρουν στη βρύση με τα τρεχούμενα νερά της γειτονιάς τους, διάφορα γλυκά και λογής-λογής καλούδια, σποράκια αλλά και κέρματα για να καλοπιάσουν το στοιχείο του νερού. Τα γλυκά με τα οποία τρατάριζαν τις βρύσες τους ήταν χαμαλιά πηλιορίτικα (τρίγωνα γλυκά με γέμιση καρυδιού), λουκουμάδες, λαλαγγίτες, χριστόψωμο και κουραμπιέδες.

Τα χαράματα και πριν το ξημέρωμα τα ίδια κορίτσια θα πάνε πάλι στη βρύση της γειτονιάς τους με το τρεχούμενο νερό και θα κουβαλήσουν από την ίδια βρύση το «αμίλητο νερό» με το οποίο θα ραντίσουν το σπίτι τους λέγοντας την ευχή «όπως τρέχει το νερό, να τρέχει και το βιός, στο σπιτάκι στο χωριό…»

Στα πηλιορείτικα σπίτια το εορταστικό φαγητό μέχρι και σήμερα είναι η αχνιστή

κοτόσουπα και απαραιτήτως η χοιρινή τηγανιά.

Στη Σκόπελο την παραμονή της Πρωτοχρονιάς, μιας και είναι και η τελευταία μέρα του χρόνου, κάθε νοικοκυρά κάνει τις ετοιμασίες της για να υποδεχθεί τον καινούριο χρόνο. Την ονομάζουν «κλειδοχρονιά», δηλαδή αυτό που στην υπόλοιπη Ελλάδα ονομάζουν «ποδαρικό», ώστε να έχει το σπιτικό τους όλο το χρόνο υγεία, χαρά και αγάπη.

Τα παλιά χρόνια και πριν ακόμη το τρεχούμενο νερό της βρύσης, μπει στο κάθε σκοπελίτικο σπίτι, η κάθε νοικοκυρά πήγαινε πρωί, πρωί στη βρύση ,έπαιρνε καθαρό και γάργαρο νερό και ράντιζε όλους και όλα μέσα στο σπίτι. Κρατούσε και μια σιδερόπετρα για να είναι όλοι σιδερένιοι.

Στη Σκιάθο, που βρίσκεται ακριβώς απέναντι από το Πήλιο, σύμφωνα με την παράδοση, οι καλικάντζαροι προετοιμάζονται ήδη από την 1η Δεκεμβρίου να κάνουν «απόβαση» στο νησί την παραμονή των Χριστουγέννων και να αρχίσουν να κυκλοφορούν στα σκοτεινά και στενά σοκάκια της Χώρας, τρομοκρατώντας τους κατοίκους.

Οι καλικάντζαροι θα ρίξουν το καράβι τους στον γιαλό, και μέχρι τα Θεοφάνεια κανείς δεν τολμά να περπατήσει την νύχτα, γιατί αν συναντηθεί με τους καλικαντζάρους, αυτοί θα τον πάρουν την λαλιά. Την παραμονή των Φώτων, όμως, οι καλικάντζαροι ετοιμάζονται και με πολύ βιασύνη -σχεδόν τρέχοντας- φεύγουν με τον φόβο μην τους προφτάσει ο παπάς με τον αγιασμό και τους ζεματίσει.